

Câu 1. (8,0 điểm)

"Ba ơi! Vì sao ba thích học Toán? Vì sao ba yêu mẹ? Đó có phải là niềm say mê không? Với văn chương, con cũng có một niềm say mê lớn, niềm say mê không thể li giải vì đâu. Chỉ biết khi học văn, đọc văn, con thấy sự thanh thản trong tâm hồn, thấy "yêu đời, yêu người và lớn hơn một chút".

Ba nói thế kỉ XXI hội nhập toàn cầu, Toán, Tin học, Ngoại ngữ quan trọng hơn bao giờ hết; văn chương không có tính ứng dụng, tương lai của con sẽ không chắc chắn. Ba khuyến khích con học Toán, Tin học, Ngoại ngữ. Con nghĩ ba đúng vì đó là những hành trang cần thiết của con người hiện đại. Không phải nhận rằng học Toán thì tương lai của con sẽ ổn định hơn. Nhưng nếu thế, cả cuộc đời con sẽ gắn bó với thứ mà mình không yêu thích, không say mê, con sẽ buồn, sẽ sống nhạt nhẽo lắm đấy! Chắc chắn ba không muốn con sống mờ nhạt phải không ba?

Văn chương là sự yêu thích, là ước mơ của con... Con muốn giữ lấy ước mơ của mình, sống cho chính ước mơ ấy, như con chim trong cuốn tiểu thuyết "Tiếng chim hót trong bụi mận gai", thà chịu đau đớn để cất lên tiếng hót tuyệt diệu, khiến Thượng đế cũng phải mỉm cười, còn hơn suốt cả đời sống trong im lặng...".

(Trích Thế kỉ XXI đâu chỉ cần học Toán, Ngoại ngữ và Tin học - xin ba đừng cấm con học Văn!
Dẫn theo VH&TT số tháng 8 - 2007)

Từ tâm sự trên, anh/chị có suy nghĩ gì về vai trò của việc học Văn trong quá trình chuẩn bị hành trang cho con người bước vào cuộc sống?

Câu 2. (12,0 điểm)

Trong cuốn *Sổ tay viết văn*, NXB Tác phẩm mới, Hà Nội, 1977, nhà văn Tô Hoài có viết: "Không biết cắt nghĩa sao, nhưng tôi cho rằng ngay trong văn xuôi cần phải đượm hồn thơ, có như thế văn xuôi mới trong sáng cất cao".

Anh/chị hiểu như thế nào về ý kiến trên? Từ một số tác phẩm văn học tiêu biểu hãy phân tích để làm sáng tỏ vấn đề.